

10 ถนนตรี 5 ยานนาวา
กรุงเทพมหานคร 10120

10 กรกฎาคม 2552

เรื่อง งานคอนเสิร์ตเพื่อมอบรายได้ให้กำแพงประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เนื่องด้วยคณะผู้จัดงานคอนเสิร์ตไลท์ออคเคสตราเพลงปฏิวัติ “...เพราะคิดถึงเพื่อน” มีความประสงค์จะมอบรายได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายให้แก่โครงการกำแพงประวัติศาสตร์ 6 ตุลาคม 2519 คณะผู้จัดงานฯ จึงทำหนังสือนี้มาแจ้งไว้ล่วงหน้า และเมื่องานเสร็จสิ้นแล้ว จะได้ทำหนังสือมาส่งมาเงินบริจาคต่อไป

อนึ่ง งาน คอนเสิร์ตไลท์ออคเคสตราเพลงปฏิวัติ “...เพราะคิดถึงเพื่อน” จะจัดขึ้น ณ หอประชุม พิพิธภัณฑสถานฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ด้านติดถนนวิภาวดีรังสิต คลีกที่นี้เพื่อดูผังมหาวิทยาลัยฯ) ในวันเสาร์ที่ 15 สิงหาคม 2552 ตั้งแต่ 19:30 น. หากท่านจะช่วยกรุณาเผยแพร่งานดังกล่าว จะเป็นพระคุณยิ่ง โดยดูรายละเอียดงานได้ที่ <http://cpt.igetweb.com> หรือติดต่อ จองบัตรได้ที่ คุณจันทร์รา สระทองเขียว หมายเลขโทรศัพท์: 084.116.4992 Email: cpt.song@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.โสภณ พรโชคชัย)

ผู้ประสานงานการจัดงาน

พหุวัฒนธรรมประวัติศาสตร์

โดย อ.วิภา ดาวมณี

โครงการกำแพงประวัติศาสตร์ :

ธรรมศาสตร์กับการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย

...ย้อนกลับไปเมื่อแรกตั้งธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัย การเข้าสู่การเป็น
นักศึกษาระบบธรรมศาสตร์ไม่ยุ่งยากอย่างทุกวันนี้ ภายหลังจาก “**การอภิวัฒน์
พ.ศ. ๒๔๗๕**” คณะราษฎรได้เข้าทำการยึดอำนาจและประกาศหลัก ๖
ประการ เพื่อสิทธิเสมอภาค เสรีภาพ ความเป็นอิสระ ก่อร่างสร้าง
ประชาธิปไตย โดยให้การศึกษากับราษฎรอย่างเต็มที่ สองปีถัดมา เมื่อ ๒๗
มิถุนายน พ.ศ.๒๔๗๗ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ได้ก่อตั้งขึ้น โดยมีชื่อว่า
“**มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง**” เพื่อการศึกษาของสามัญชน
ในแบบตลาดวิชา ทันทีที่เปิดก็มีผู้คนต่างหลั่งไหลเข้ามาศึกษาจากทั่วประเทศ
กว่าเจ็ดพันคน มหาวิทยาลัยได้ทำหน้าที่ประจักษ์ “**บ่อน้ำ**” ที่คอยดับความ
กระหายของราษฎรที่แสวงหาความรู้ในทางสังคมการเมือง และเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคนรุ่นใหม่รองรับการ
ปกครองรูปแบบใหม่ที่สถาบันพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ ยิ่งนานวันนักศึกษาระบบธรรมศาสตร์ก็ยิ่งเข้าไปมี
บทบาททางการเมือง และในเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ร่วมกับประชาชนและผู้รักประชาธิปไตยอีกมากมาย

วันนี้หากเดินผ่านประตูรั้วของธรรมศาสตร์เข้ามาก็จะเห็นว่าด้านหน้าของหอประชุมใหญ่เรียงรายด้วย
ประติมากรรมจำนวน ๘ ชิ้นงาน ซึ่งบ่งบอกลำดับเหตุการณ์ที่ธรรมศาสตร์มีความเกี่ยวข้องกับการต่อสู้เพื่อ
ประชาธิปไตย ๑๑ เหตุการณ์ด้วยกัน จากด้านที่ติดกับคณะนิติศาสตร์ ด้านในสุดของสวนไล่เรียงมา จะเป็นศาลา
สี่เงินรูปหกเหลี่ยม โปรง หลังคาคล้ายหลังคาตึกโดม มีเสาค้ำยัน ๖ ต้นรองรับ แทน
ความหมายของหลัก ๖ ประการ ซึ่งประกาศโดยคณะราษฎร คือ

๑. จะต้องรักษาความเป็นเอกราชทั้งหลายของประเทศไว้ให้มั่นคง
๒. จะต้องรักษาความปลอดภัยในประเทศ ให้การประทุษร้ายต่อกันลดลงให้มากที่สุด บำรุงความสุขสมบูรณ์ของราษฎรในทางเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลใหม่จะหางานให้ราษฎรทุกคนทำ
๓. จะวางโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติไม่ปล่อยให้ราษฎรอดอยาก
๔. จะต้องให้ราษฎรได้สิทธิเสมอภาคกัน
๕. จะต้องให้ราษฎรมีเสรีภาพ ความเป็นอิสระ เพื่อเสรีภาพ (โดยไม่ขัดต่อหลัก 4 ประการข้างต้น)
๖. จะต้องให้การศึกษาย่างเต็มที่กับราษฎร

ถัดมาใกล้กับกำแพงรั้วด้านพิพิธภัณฑ์ เป็นประติมากรรมนูนสูงสี่ทอง มีรูปโดมอยู่ตรงกลาง นักศึกษาหญิง
ชาย ชูตราซังแห่งความยุติธรรม อีกด้านหนึ่งเป็นสัญลักษณ์ธรรมจักร คัดข้อความบางตอนของหลวงประดิษฐมนู
ธรรม หรืออาจารย์ปรีดี พนมยงค์ ผู้ประศาสน์การมหาวิทยาลัยกล่าวรายงานในวันสถาปนามหาวิทยาลัยมาไว้

เป็นประติมากรรมชิ้นที่สอง เรียกชื่อชิ้นงานว่า “ การก่อตั้งมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง” เหตุการณ์นี้ถือเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญดังที่กล่าวแล้ว

ถัดมาอีกหน่อยเป็นประติมากรรมที่สะท้อนเหตุการณ์เมื่อครั้ง สงครามโลกครั้งที่๒ เมื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ถูกใช้เป็นกองบัญชาการ ของขบวนการเสรีไทย และเป็นสถานที่กักกันคนต่างชาติ มีบุคลากร นักศึกษาธรรมศาสตร์และประชาชนชาวไทย ในนามของขบวนการเสรีไทย ร่วมกันต่อต้านญี่ปุ่น รวมทั้งแสดงเจตจำนงไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลไทยที่ไป สันับสนุนญี่ปุ่นในขณะนั้น ขบวนการนี้ทำให้ประเทศไทยรอดพ้นจากการ

เป็นผู้แพ้ในสงคราม จึงมีภาพปั้นใหญ่ และเหล่าเยาวชนเสรีไทยที่อาสาสู้ศึกในลักษณะประติมากรรมลอยตัวเป็นสีดำ ปังบอกความมุ่งมั่นและอุดมการณ์ของตน

ส่วนอีกชิ้นงานหนึ่งที่นักศึกษารุ่นปัจจุบันอาจจะนำมาศึกษาเปรียบเทียบ ก็คือประติมากรรมสะท้อน

“ ขบวนการนักศึกษาธรรมศาสตร์ ระหว่าง พ.ศ.๒๔๙๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๐๐ ” เป็นการรวม ๓ เหตุการณ์ใน เวลาใกล้ๆกัน คือภายหลังการทำรัฐประหาร ปี พ.ศ.๒๔๙๐ ธรรมศาสตร์ประสบกับความผันผวนและภัย

ทางการเมืองเป็นอย่างมาก ต้นปี พ.ศ. ๒๔๙๒ มีเหตุการณ์กบฏวังหลังที่ฝ่ายสูญเสียอำนาจต้องการทวงอำนาจคืน และเกิดเหตุการณ์กบฏแมนฮัตตันในเวลา

ต่อมา ฝ่ายกองทัพบกจึง มหาวิทยาลัยต้องอพยพไป อุดมศึกษาบ้าง จนวันที่ ประมาณ ๒๐๐๐ คนได้ คืบจากการยึดครองของ แยกกันเราตาย” และ รมรงค์ต่อต้านสงครามใน

ยุคสงครามเย็น คัดค้านการส่งทหารไทยไปรบในเกาหลี ต่อต้านการขยายอำนาจอิทธิพลของอเมริกา ผลจาก การรณรงค์ดังกล่าวมีนักศึกษาธรรมศาสตร์ถูกจับกุมรวม ๑๙ คน กลายเป็น

“ขบวนการสันติภาพ” ส่วนเหตุการณ์ที่ ๓ นั้นเกิดจากการเลือกตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นปีหัวเลี้ยวหัวต่อ ของการเมืองไทย ที่กำลังเปลี่ยนจากระบอบพิบูลสงคราม นำโดยเผด็จการทหาร จอมพล ป. ไปสู่การเมืองระบบ พ่อขุนอุปถัมภ์ของเผด็จการจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ภายใต้การก้าวขึ้นมาใช้อำนาจของสหรัฐอเมริกา พร้อมทั้งพื้นที่ การมีบทบาทอย่างเข้มแข็งของสถาบันประเพณี หรือกลุ่มอนุรักษนิยม นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้

ร่วมกับประชาชน นักศึกษาสถาบันอื่นๆ คัดค้าน เปิดโปง และ ร่วมกัน เดินขบวนประท้วงการเลือกตั้งสกปรก จน “การเดินขบวน” ได้กลายเป็น ประเพณีทางการเมือง

ในช่วงปี ๒๕๐๖ ถึง ๒๕๑๓ การเมืองไทยอยู่ในวังวนของอำนาจ เผด็จการทหาร ถนอม-ประภาส นักศึกษาอยู่ในฐานะอภิสิทธิ์ชน ที่มีความ ภาคภูมิใจในสถานภาพของตน และใช้ชีวิตสุขสำราญ นักวิชาการบางท่าน

เรียกขานว่า “ยุคสายลมแสงแดด” นักศึกษาธรรมศาสตร์ในยุคนี้แทบไม่มีใครทราบดีเลยว่า ใครเป็นผู้

ประกาศนียบัตรมหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยมีความเป็นมาอย่างไร ส่วนใหญ่จะใช้เวลาไปกับการแข่งขันกีฬา พายเรือ แบดมินตัน แบดแบดบิลลาร์ด จักรกอล์ฟในแวดวงกีฬา และบันเทิงในรั้วมหาวิทยาลัย ไม่สนใจสังคมการเมือง และไม่ใส่ใจในทุกข์สุขของประชาชน

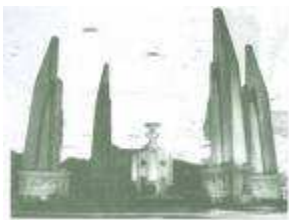
จนเมื่อนักศึกษาบางส่วนที่มีความตื่นตัวทางการเมืองจาก กระแสต้านสงครามในเวียดนามที่สหรัฐอเมริกาใช้ไทยเป็นฐานทัพ ประกอบกับการเมืองที่เป็นเผด็จการ นักศึกษา ปัญญาชน เริ่มตั้งคำถามถึงสถานะของตนเอง ประชาคมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เริ่มมีความตื่นตัวอีกครั้งหนึ่ง กล่าวคือ มีการสร้างกลุ่ม ชมรม องค์กร นักศึกษา ฯลฯ ในขณะที่เดียวกันก็เริ่มมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมใน กว้าง แหวกรั้วมหาวิทยาลัยออกไปสู่สังคมภายนอก ทั้งในเขตเมืองและชนบท ซึ่งมีผลสะท้อนกลับคือ ทำให้นักศึกษากลายเป็นพลัง และกลุ่มกดดันทางสังคม เป็นยุคที่รู้จักกันในชื่อ “ยุคฉันทิมาหาความหมาย” จากอิทธิพลทางความคิดและบทกวีอมตะหลาย ๆ บท และหนึ่งในบทกวีเหล่านั้นมาจากหนังสือเพลงเถื่อนแห่งสถาบัน (ปี พ.ศ. ๒๕๑๑) ของ วิฑูรย์ ชาญกุล นักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ปี ๓ ในห้วงเวลาดังกล่าว

วง

ประติมากรรม “ยุคสายลมแสงแดด และยุคแสวงหา” เป็นโลหะฝังลงบนแท่นหิน ตั้งอยู่ตรงกึ่งกลางริมทางเดินหน้าหอใหญ่ สะท้อนสองยุคสมัยที่อยู่ตรงข้าม เสมือนด้านตรงข้ามของเหรียญเดียวกัน

ช่วงปี ๒๕๑๔ - ๑๕ ต้องถือว่าเป็นช่วงรอยต่อของการคิด ไปสู่การเคลื่อนไหว ระบบการศึกษาในมหาวิทยาลัยแก้ปัญหาให้คนจน แก้ปัญหาให้ประเทศไม่ได้ นักศึกษาหลายสถาบันที่ก้าวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย เริ่มตั้งคำถามอย่างที่ว่าที่เคยตั้งคำถาม เช่นถามว่า...เราคือใคร เราเกิดมาทำไม ยิ่งไปกว่านั้นเราต้องทำอะไรบ้าง ... ก่อนเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ประมาณ ๒ ปี มีการสร้างกระแสสำนึกในหมู่นักกิจกรรมว่า โครงสร้างของตึกในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เหล็กเส้นข้างในจริง ๆ มันคือกระดูกของคนทั้งประเทศ นั่นคือกระดูกของชาวนา น้ำประปาที่เราเปิดก๊อกออกมา นี่ก็คือเหงื่อของกรรมกร

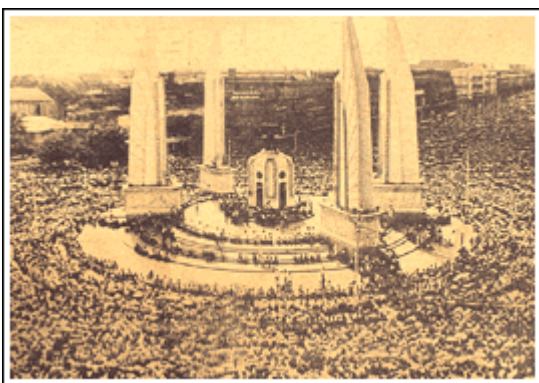

นักศึกษาหรือนักกิจกรรมเหล่านั้นเชื่อกันว่า ด้วยลำพังพ่อแม่ของเรา เราไม่สามารถเรียนถึงขั้นอุดมศึกษา หรือเรียนถึงขั้นปริญญาได้ มหาวิทยาลัยเป็นผลิตผลทางประวัติศาสตร์ เป็นผลึกของอารยธรรมของประเทศของสังคมทั้งหมด มาจากการสะสมความรู้ตลอดไม่รู้กี่ชั่วอายุคน มหาวิทยาลัยมาจากเงินภาษีอากร เวลานั้นพ่อแม่ส่งให้เราเรียน ค่าเรียนที่ธรรมศาสตร์เพียงหน่วยกิตละ ๒๕ บาท มีอาจารย์อยู่เต็มมหาวิทยาลัย นักศึกษาเป็นพัน ๆ คนที่ได้มีโอกาสเรียน

ความรู้ที่นักศึกษาได้นอกจากตำรา คือ ความรู้จากการอ่าน จากหนังสือ จากวรรณกรรม จากห้องสมุด จากหนังสือทำมือ จากวารสารต่าง ๆ มีหนังสือจำนวนมากที่มีผลผลักดันให้นักศึกษาเข้าสู่การเคลื่อนไหว เช่น หนังสือของ “สด กุระโรหิต” ซึ่งเป็นผู้นำความคิดลัทธิสหกรณ์ในประเทศไทยคนสำคัญ หนังสือเรื่อง ‘ขบวนเสรีจีน’ เป็นเรื่องของนักศึกษาจีนต่อต้านญี่ปุ่นในสมัยสงคราม เรื่อง ‘ระย้า’ เป็นกลุ่มคนจนลุกขึ้นมาต่อต้านคนรวย รวมไปถึงต่อต้านอำนาจรัฐ และข้าราชการคอร์ปชั่น นักคิดในกระแสเสรีนิยม สังคมนิยม และแนวเศรษฐศาสตร์การเมืองรวมตัวกันผลิตหนังสือ วารสารที่ฉีกกรอบเดิมมากขึ้น และมากขึ้น เช่น สังคมศาสตร์ปริทัศน์ วารสารลอมพวง วารสารโซดัสใหม่ที่คัดค้านระบบอาวูโสในมหาวิทยาลัย คัดค้านการที่รุ่นพี่กดขี่เอาไรต์เอาเปรียบรุ่นน้อง ฯลฯ

มาถึงยุคเคลื่อนไหวประมาณปี พ.ศ.๒๕๑๕ มีการเดินขบวนต่อต้านลินคอล์น บัญญัติ เป็นผู้นำรณรงค์ให้คนทั้งประเทศใส่ผ้าดิบ เริ่มขบวนการชาตินิยมมากมายขึ้นมา ยิ่งไปกว่านั้นนิสิตนักศึกษายังเห็นว่าการรวมตัวกันทำอะไรให้กับสังคมนั้นเป็นไปได้ สมาชิกสภาหน้าโดมที่เป็นนักศึกษา-นักกิจกรรมของธรรมศาสตร์ ได้มีส่วนอย่างมากในการคัดค้านการประกวดนางสาวไทย นอกเหนือจากการคัดค้านงานฟุตบอลประเพณีที่ ฟุ้งเฟ้อ เมื่อนักศึกษาเริ่มเคลื่อนไหว เริ่มรวมตัว ก็เริ่มตกเป็นเป้าความเสียดทานจากผู้บริหารประเทศ สะท้อนออกชัดเจนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง รัฐบาลส่ง ดร.ศักดิ์ ผาสุกนิรันดร์ ไปเป็นอธิการบดีเพื่อควบคุมนักศึกษา รามคำแหง เพราะตอนนั้นเป็นมหาวิทยาลัยเปิดเพียงแห่งเดียว มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้หมดสภาพความเป็นมหาวิทยาลัยเปิดไปเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่มีการสอบเข้า คนจนเริ่มได้เรียนน้อยลง คนจนส่วนหนึ่งจึงต้องไปเรียนที่รามฯ มีการเคลื่อนไหว มีการรวมกลุ่มนักศึกษา ทำให้กลุ่มอิสระของนักศึกษาทั้งหลายเริ่มมองเห็นภัยของเผด็จการที่เข้ามาแทรกแซงกิจกรรมของนักศึกษาอย่างชัดเจน

มีการชุมนุมใหญ่ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย เพื่อทวงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คืนจากรัฐบาลจอมพล ป. จนมาถึงการเคลื่อนไหวคัดค้านประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่๒๕๙ ในเดือนธันวาคมปี ๒๕๑๕ เป็นครั้งแรกที่นักศึกษาต่อสู้กับอำนาจรัฐโดยตรง คือคัดค้านกฎหมายที่รัฐบาลเผด็จการประกาศใช้เพื่อปิดกั้นเสรีภาพ ของสื่อมวลชน โดยรัฐสามารถตรวจข่าวได้ทุกข่าว ถ้าข่าวใดที่รัฐไม่เห็นด้วยก็จะตีพิมพ์ไม่ได้

กลุ่มอิสระในธรรมศาสตร์ได้แก่ สภาหน้าโดม กลุ่มเศรษฐกิจ กลุ่มผู้หญิง ชมรมนิติศึกษา และสภาภาพ ทั้งหมดนี้มีการนัดหมายเดินขบวนกัน โดยเริ่มชุมนุมใหญ่จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วเดินเท้าไปที่จุฬาฯ เพื่อไปขบวนเพื่อนนิสิตจุฬาฯ มาร่วมชุมนุมต่อต้าน หลายวันถัดมาก็มาชุมนุมกันที่หน้าศาลติดกับสนามหลวงจนข้ามคืน รัฐบาลถนอมจึงยอมยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติไปในที่สุด นับเป็นอีกครั้งที่นักศึกษาเริ่มเห็นพลังของตัวเอง และเป็นพลังที่ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องฟุ่มเฟือยในรั้วมหาวิทยาลัย แต่เป็นพลังที่เคลื่อนไหวเพื่อผลประโยชน์ของสังคม ร่วมกับประชาชน สื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ต่างๆ

ประวัติศาสตร์หน้าใหม่จึงนำไปสู่การก่อตั้งของ ๑๓ กบฏเรียกร้องเรียกร้องรัฐธรรมนูญในเดือนตุลาคม ๒๕๑๖ เพื่อประชาธิปไตยทางการเมือง

ในยุคก่อนการเคลื่อนไหว ๑๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ มีบทกวีเป็นจำนวนมาก ที่ทำให้คนหนุ่มสาวมีพลัง ในการที่จะคิดอะไรนอกเหนือไปจากกรอบที่เขาเคยคิด พลังของวรรณกรรม อยู่ที่ 'วรรณทอง' เช่น บทกวี ของ นเรศ นโรปกรณ์ หรือ มนูญ มโนรมย์ที่ว่า.....

“เพียงหวังจะเฟื่องฟูงเธอจึงมุ่งมาศึกษา
เพียงเพื่อปริญญาเอาตัวรอดเท่านั้นเถา
แท้ควรสหายคิดและตั้งจิตมั่นยึดถือ
รับใช้ประชาคือปลายทางเราที่เล่าเรียน”

อีกชิ้นเป็นของทวีป วรดิลก

“จงเป็นอาทิตย์เมื่ออุทัย เกรียงไกรในพลังสร้างสรรค์
เพื่อความดีงามร่วมกัน แห่งชั้นชาวชนคนงาน
เข้าร่วมร่วมพลังบังเกิด แจ่มเจิดพบใฝ่ไพศาล
ชีพมิดชิดมาช้านาน หรือจะทานแสงทองส่องฟ้า”

และบทกวีของจิตร ภูมิศักดิ์ แปลจากกวีอาเมเนียน

“เพื่อลบรอยคราบน้ำตาประชาราษฎร์
สักพันชาติจักสู้ม้วยด้วยยุทธวิธี
แม้ชีพใหม่มีเหมือนหวังอีกครั้งครั้น
จักน้อมพลีชีพนั้นเพื่อมวลชน”

บทกวีเหล่านี้ได้เปิดโลกทัศน์ให้นักศึกษา พลังของตัวอักษรทำให้ คนหนุ่มสาวที่เคยหมกมุ่นแต่เรื่องของตัวเองได้รับการปลดปล่อย การ เคลื่อนไหวของนิสิต นักศึกษา ประชาชนเพื่อขับไล่เผด็จการ ในลักษณะ ของการปฏิวัติสังคมนิยม วัฒนธรรม ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จากระบบปิด สู่ระบบเปิด มีการปลดปล่อยพลังทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม จากอำ มาตยาธิปไตยหรือระบบราชการทหาร ไปสู่การเมือง ระบบเศรษฐกิจเสรี ในเกือบทุกด้าน

ประติมากรรมเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ได้สร้างขึ้นเพื่อ จารึกวีรกรรมของวีรชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ประชาชนที่ได้ลุกฮือขึ้น ต่อต้านอำนาจเผด็จการอำมาตยาธิปไตย พลิกหน้าประวัติศาสตร์การ เมืองไทยครั้งใหญ่ ขยายครอบคลุมไปทั่วประเทศ โดยเริ่มต้นที่ลานโพธิ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ถนนราช ดำเนิน นำมาซึ่งยุคประชาธิปไตยเบ่งบาน และการปฏิวัติสังคมนิยมวัฒนธรรม ประติมากรรม ๑๔ ตุลา เเด่นสง่าฟุ้ง กำแพงรั้วด้วยสัญลักษณ์เปลวเพลิงที่พวยพุ่ง.....

ใกล้ๆกันเป็นประติมากรรมกลางแจ้งลักษณะเหมือนเชือกกันสายธารที่น้ำเคยใสให้กลับกลายเป็นสีแดงของเลือด ทำด้วยโลหะฝังลงบนหินสีแดง ขนาดยาว ๖ เมตร กว้าง ๓ เมตร หมายถึงสายธารประชาธิปไตยถูกสกัดกั้น ด้านหลังมีรายชื่อผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์ภายใต้คำขวัญ "ขบวนการนักศึกษาประชาชนเดือนตุลา...กล้าต่อสู้เพื่อสังคมที่ดั่งงาม"

ความขัดแย้งทางการเมืองในระหว่างกลุ่มพลังก้าวหน้า ที่มุ่งให้มีการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างกับพลังอนุรักษ์นิยมทางการเมือง ลงเอยด้วยการก่ออาชญากรรมรัฐ ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ เพียง ๓ ปี ต่อมาจาก ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖

นักเรียน นิสิต นักศึกษา ประชาชน ชุมชนโดยสงบที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ร่วมกันเรียกร้องให้ขับไล่อดีตจอมพลถนอม กิตติขจรผู้ทวนกลับเข้ามาในประเทศไทยออกไป จนเข้ามีวันที่ ๖ ตุลาคม การสังหุมภ์ก็เริ่มต้น จากกลางสนามฟุตบอลของมหาวิทยาลัยลามไปจนทั่วบริเวณ จากริมฝั่งเจ้าพระยา ท่าพระจันทร์ การเซ่นฆ่าแผ่เป็นวงกว้าง ฝ่ายมหาวิทยาลัยไปถึงต้นมะขามสนามหลวง ฝ่ายการเมืองอนุรักษ์นิยมสร้างสถานการณ์ก่อนหน้าการรัฐประหาร เพื่อสลายกลุ่มองค์กรพลังก้าวหน้าและพรรคการเมืองฝ่ายตรงกันข้าม ผลักดันให้นักศึกษากว่า ๓๐๐๐ คน เดินทางสู่ป่าเขาเข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

.....ตัวอักษรคำว่า ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ แกะสลักบน หินแกรนิตสีแดง แสดงความหมายในตัวอย่างชัดเจน สีแดง หมายถึงเลือดที่ตกสะเก็ด ตัวอักษรหยาบๆ ความนูนไม่เท่ากัน บ่งบอก ถึงความหยาบกระด้างของการถูกกระทำ ถูกเซ่นฆ่า ถูกจับกุม ภาพวีรชนที่ถูกแขวนคอ ถูกนั่งยาง และอีกหลาย ภาพอันทราญดูน่าสลด มีภาพปั้นหุ่นต่ำของ ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการบดีขณะนั้น และที่ฐาน โดยรอบบันทึกความรู้สึกของอาจารย์ป๋วย ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ขณะที่ด้านหลังของเขื่อนมีรายชื่อวีรชนผู้เสียชีวิตสลัก

ไว้ ทั้งหมดนี้สะท้อนภาพความพยายามของชนชั้นปกครองที่จะทำลายการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย และกดกระแสรสร้างสรรคสังคมที่ติงามของคนหนุ่มสาวที่มีผลพวงมาจากยุคประชาธิปไตยเบ่งบานลงไป

หลายปีผ่านไปหลัง ๖ ตุลา ขณะที่วงจรอุบาทว์ของการรัฐประหารยังไม่จางหาย มีรัฐบาลพลเรือนสลับหมุนเวียนกันไป พร้อมกับความพยายามรัฐประหารของฝ่ายสูญเสียอำนาจผลัดเปลี่ยนกันเป็นระยะๆ ชนชั้นที่ได้เปรียบในสังคมจึงยังคงดำรงอยู่ วงศ์วานว่านเครือของเหล่าทรชนและผู้สืบทอดยังคงลอยนวล อำนาจอภิสิทธิชนยิ่งล้นฟ้า และห้อมล้อมด้วยผู้สวามีภักดีทั้งหน้าเก่าหน้าใหม่ จนมาถึงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๔ คณะ รสช. ได้ทำการยึดอำนาจจากรัฐบาลพลเรือนของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นักศึกษาธรรมศาสตร์ ได้ร่วมกับ นักศึกษาอีกหลายสถาบัน และผู้รักความเป็นธรรม เพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย คัดค้านเผด็จการ รสช. ที่มาจากการรัฐประหาร ยึดอำนาจ ฉีกรัฐธรรมนูญ โดยใช้ธรรมศาสตร์เป็นสถานที่ประชุมตั้งแต่แรก เริ่มที่ลานโพธิ์ มีการอดอาหารประท้วง จัดการอภิปราย ชุมนุมหลากหลายรูปแบบ จนในที่สุดกำลังทหารตำรวจได้ใช้อาวุธ สงครามเข้าสลายการชุมนุม การปราบปรามครั้งนี้ได้โหมกระแสรวมตัวของผู้รักประชาธิปไตยให้ลุกกลาม ออกไป จนกลายเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ และหมดยุคของทหารการเมือง คืนสู่การเป็นทหารอาชีพในเวลาต่อมา

ประติมากรรมสะท้อนเหตุการณ์ รัฐประหาร พ.ศ. ๒๕๓๔ ถึง พฤษภา ๒๕๓๕ นี้ ถือเป็นประติมากรรมชิ้นสุดท้ายของ โครงการสวนประวัติศาสตร์ ตั้งตระหง่านอยู่ชิดกำแพง ใกล้กับ ประตูทางเข้ามหาวิทยาลัย ต้อนรับนักศึกษาใหม่ให้เข้ามาชม และ จินตนาการถึงอดีตที่ผ่านมา....ร่วมกับประติมากรรมที่กล่าวมาแล้ว อีก ๑๐ เหตุการณ์

การสร้างงานประติมากรรมทั้ง ๘ ชิ้นงานนี้ผู้ออกแบบ และควบคุมกระบวนการจัดสร้างคือ **อาจารย์สรพล ปัญญาธิระ** ศิลปินจากแนวร่วมศิลปินในยุคประชาธิปไตย เบ่งบานภายหลังการปฏิวัติประชาธิปไตยเมื่อ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ด้วยเงินทุนสนับสนุนของชาวธรรมศาสตร์ และ ผู้รักประชาธิปไตยอีกจำนวนหนึ่ง และด้วยปณิธานของผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มุ่งให้ธรรมศาสตร์ยังคงจิตวิญญาณ ของตนไว้ดังคำขวัญที่ว่า "เหลือของเราคือธรรมประจำจิต แดงของเราคือโลหิตอุทิศให้ " ความพยายาม ถ่ายทอดและสะท้อนยุคสมัย ตลอดจนจิตวิญญาณของปัญญาชนในยุคต่างๆนั้น เมื่อมองย้อนกลับไปสังคมไทย อาจจะเริ่มการเรื้อนรู้ครั้งใหม่เพื่อนำกลับมาเป็นบทเรียนในยุคปัจจุบัน สวนประวัติศาสตร์แห่งนี้ไม่เคยปิดกั้นการ เรื้อนรู้ของผู้คนที่เดินผ่าน.....สู่รู้เหลือองแดง.....สู่รู้ธรรมศาสตร์ ที่ครั้งหนึ่งเราเคยมีชื่อว่ามหาวิทยาลัยวิชา ธรรมศาสตร์และการเมืองThe University of Moral and politics

คำถามยังคงล่องลอยอยู่ภายในสวนประติมากรรมธรรมศาสตร์แห่งนี้ รอคอยให้คนหนุ่มสาว และ ปัญญาชนมาแสวงหาคำตอบ เพื่อร่วมกันสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่ดีกว่า เพื่อโลกใหม่ที่แห่งเสรีภาพ และ เสมอภาค อย่างแท้จริง.....

สวนประวัติศาสตร์
ธรรมศาสตร์กับการต่อสู้
เพื่อประชาธิปไตย

Memorial Garden of Thammasat University

๑.

การอภิวัฒน์ ๒๔๗๕

สร้างเสร็จสมบูรณ์และทำพิธีเปิดเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓

การยึดอำนาจโดยคณะราษฎร

ประกาศหลัก ๖ ประการ

เอกราช ความปลอดภัย ความสุขสมบูรณ์ของประชาชน
สิทธิเสมอภาคกัน เสรีภาพและให้การศึกษากับประชาชนอย่างเต็มที่

“The 1932 Revolution”

completed and opened on June 26, 2013

The revolution by the People's Party, established the six principles:
sovereignty, safety, prosperity, equality, freedom, and education.

ศาลาอภิวัฒน์

Sala of Revolution

การก่อตั้งมหาวิทยาลัย

Thammasat Founding

ตั้งอยู่ที่...
ระบอบ...
งาน...
สำหรับ...
และการเมือง...
จะ...
ที่จะใช้...
ชาว...
ของ...

ธรรมศาสตร์กับเสรีไทย

Fight for Freedom

ขบวนการนักศึกษา

Thammasat Student's Movement

during 1952-1957

ยุคสายลมแสงแดด
The Period of Breeze

ยุคแสวงหา Sunshine and Quest

๒.

เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖

วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖

นักศึกษา นิสิต นักศึกษา ประชาชนลุกฮือขึ้นต่อต้านอำนาจเผด็จการอำมาตยาธิปไตย
บนถนนจตุจักร กรุงเทพมหานคร เริ่มที่ลานโพธิ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นำมาซึ่งยุคประชาธิปไตยเบ่งบาน และก้าวสู่วิถีชีวิตสังคมวัฒนธรรม

“October 14th, 1973”

completed and opened on October 14th, 2001

Students and citizens uprising against the dictatorial regime turned
a key page of Thailand's political history at "Lan Poh", Thammasat University.
Consequently, the constitution was restored and democracy bloomed to its fullest,
along with the development of social culture.

14ตุลา 2516

October uprising 1973

ต้นเถิดเสริชน

อ้ายอมทนกั่มหน้าฝืน

ดาบหอกระบอกปีน

หรือทนคณนกระแเสเรา

6 ตุลาคม 2519

6 October Bloody day

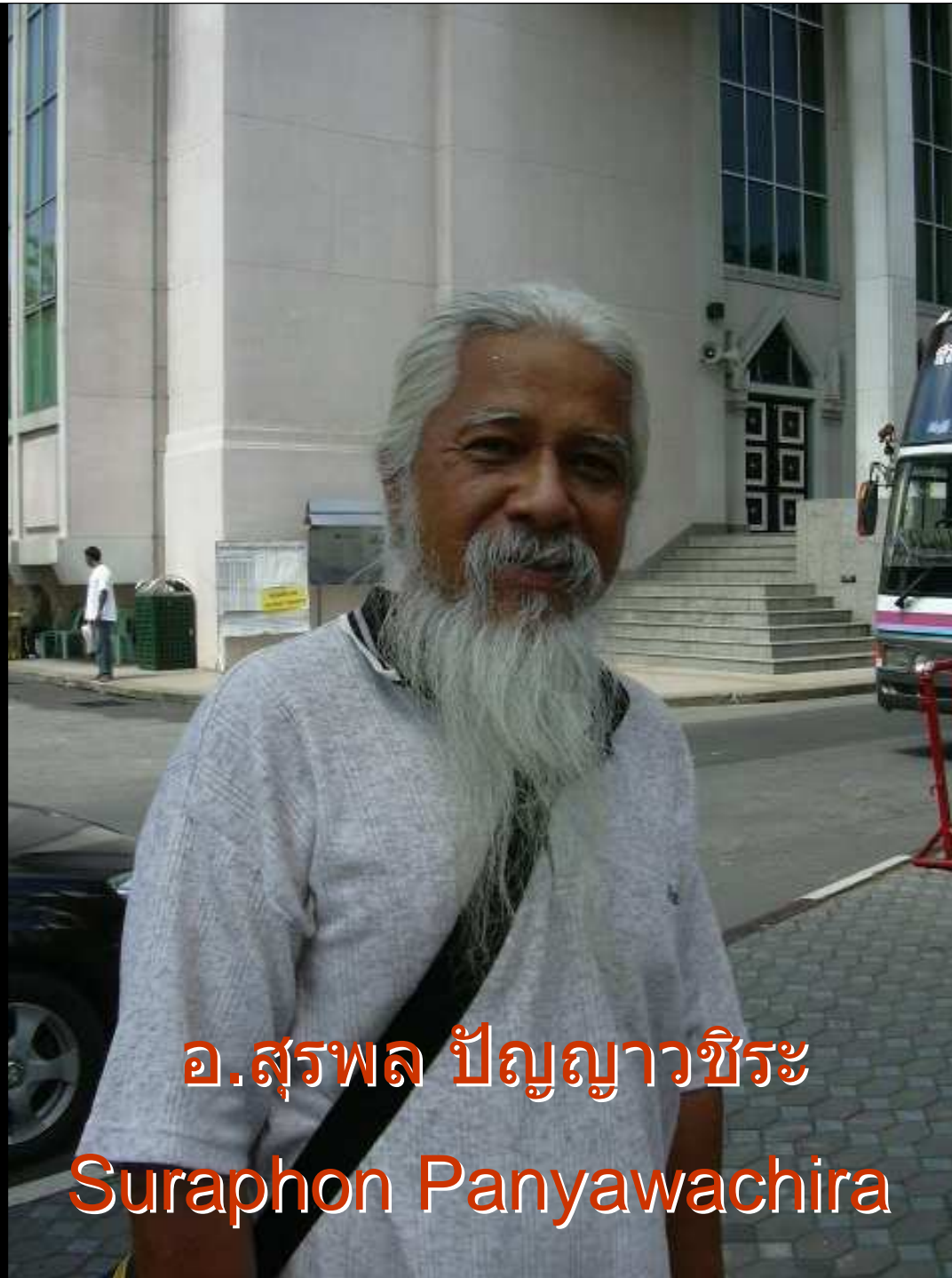

พฤษภา 2535 Black May 1992

อ.สุรพล ปัญญาวิชระ
Suraphon Panyawachira

Truth Finding

อยากรู้ความจริงเรื่อง 6 ตุลา

CLICK.... www.2519.net